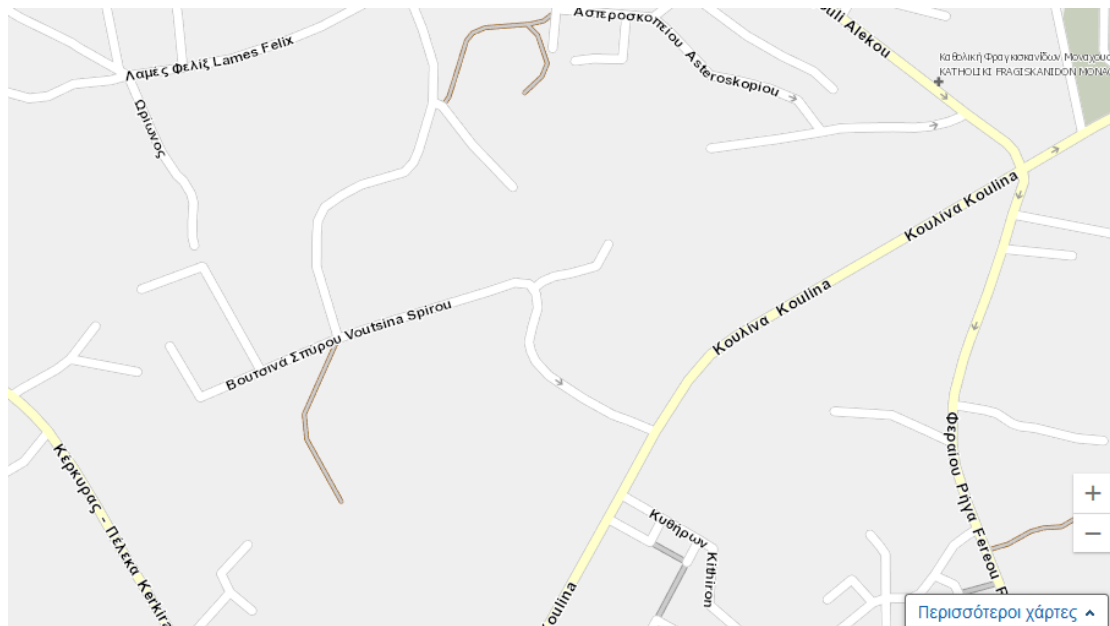

Οδός Ωρίωνος

Ο Ωρίων (Ωρίωνας) ήταν ο πιο διάσημος κυνηγός στην ελληνική μυθολογία. Μια φορά, όπως το συνήθιζαν οι θεοί του Ολύμπου, ο Δίας και ο Ποσειδώνας πήγαν ένα περίπατο στη γη μεταμφιεσμένοι σε ανθρώπους. Περνώντας από τη Βοιωτία δέχθηκαν τη θερμή φιλοξενία του Υριέα, του «επώνυμου ήρωα» της πόλεως Υρίης. Εκείνη την εποχή όμως ο Υριέας ήταν σε πολύ μεγάλη ηλικία και χήρος χωρίς παιδιά. Εξομολογήθηκε στους φιλοξενούμενους τον καημό του για τη μεγάλη μοναξιά του και πόσο θα ήθελε να είχε ένα παιδί. Αφού οι δύο θεοί είχαν φύγει, το άλλο πρωί ο Υριέας βρήκε στο κατώφλι του σπιτιού του ένα βρέφος: ήταν ο μικρός Ωρίων, ένα δώρο από τους θεούς για τη φιλοξενία που τους είχε προσφέρει. Για τον λόγο αυτό ο Ωρίων αναφέρεται άλλοτε ως γιος του Υριέα και άλλοτε ως γιος του Ποσειδώνα, μάλιστα ήταν καρπός της σχέσης του θεού με την Ευρυάλη, κόρη του βασιλιά Μίνωα. Λέγεται ακόμα ότι είχε πάρει από τον πατέρα του, θεό της θάλασσας, το χάρισμα να μπορεί να βαδίζει πάνω στη θάλασσα.

«Τοπίο με τον τυφλό Ωρίωνα να αναζητά τον ήλιο». Ζωγραφικός πίνακας του Nicolas Poussin (1658)

Ο Ωρίωνας μεγάλωσε και έγινε «*ανήρ εξόχου ρώμης και καλλονής, και δεξιότατος κυνηγός*». Εκτός από πολύ δυνατός και όμορφος, φαίνεται ότι

ήταν πολύ ψηλός στο ανάστημα, κάτι που συνδέεται και με τον ομώνυμο αστερισμό. Συνόδευε τη θεά του κυνηγιού την Άρτεμη, στα κυνήγια της. Κάποτε ο Ωρίων φιλοξενήθηκε στη Χίο από τον εκεί βασιλιά Οينوπίωνα (κατά μία εκδοχή και ο Ωρίων ήταν Χιώτης). Συμπεριφέρθηκε όμως απερίσκεπτα, καθώς ερωτεύθηκε

τρελά την κόρη του βασιλιά, τη Μεράδη. Τότε ο Οινοπίων του έδωσε να πιεί ένα ποτό που τον τύφλωσε και μετά τον πέταξε στη θάλασσα. Εκεί τον περιμάζεψε ο θεός Ήφαιστος και τον οδήγησε στον Απόλλωνα, τον θεό του φωτός, που του ξανάδωσε την όρασή του.

Πηγή: <https://el.wikipedia.org/wiki/>